

ע"פ 9602/16 - וליד שאער נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 9602/16

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור
המערער: וליד שאער

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה
מיום 6.12.2016 בתיק תת"ע 2139-03-16 שניתנה
על ידי כבוד השופטת, סגנית הנשיאה ט' אוסטפלד נאוי
תגובת המשיבה מיום 16.12.2016

בשם המערער: עו"ד רפי רויטגרונד

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה (השופטת ט' אוסטפלד נאוי) מיום 6.12.2016, שלא לפסול עצמו מלדון בתיק תת"ע 2139-03-16.

1. ביום 3.3.2016 הוגש כנגד המערער כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לסיכון לתנועה בכוונה תחילה, עבירה שנעברה על ידיו לכאורה ביום 16.11.2015. ביום הדיון, 30.3.2016, לא הופיע המערער ועל כן נשפט בהיעדרו, הורשע ונגזר דינו (השופטת ט' אוסטפלד נאוי). ביום 29.9.2016 הגיש המערער בקשה לביטול פסק

הדין, ולאחר דיון במעמד הצדדים בוטל פסק הדין ביום 30.11.2016. באותו מעמד, כתב האישום הוקרא למערער, המערער כפר במיוחס לו וביקש את העברת התיק למותב אחר. זאת, מן הטעם שבית המשפט נחשף לעברו התעבורתי של המערער עת גזר את דינו לפני ביטול פסק הדין.

2. ביום 6.12.2016 דחה המותב את הבקשה, מן הטעם שלא ננעלה דעתו של בית המשפט כלפי המערער. מכאן הערעור שבפניי. לטענת המערער, על בית המשפט לפסול עצמו מלדון בעניינו, בשל העובדה שבעת גזירת דינו של המערער נחשף המותב לעברו הפלילי הכולל 237 הרשעות תעבורה, והביע עמדתו כי למערער "עבר תעבורתי מכביד ביותר". לשיטת המערער, קביעה זו מעידה על חשש ממשי למשוא פנים מצד בית המשפט כלפי המערער.

3. המשיבה נתבקשה על ידי להגיב לערעור. בתגובתה טענה המשיבה כי היא מסכימה לקבלת הערעור במקרה דנן, לנוכח נסיבותיו הייחודיות של התיק, המצביעות על כך שקיים חשש ממשי ששופט סביר לא יוכל לדון בתיק באובייקטיביות הנדרשת. במסגרת זאת עמדה המשיבה על כך שהמותב נחשף לרישום הפלילי של המערער הכולל 237 הרשעות תעבורה; כי המותב אפיין בגזר הדין שבוטל את עברו הפלילי של המערער כ"מכביד ביותר"; וכן כי המותב אף חרג לחומרה ממתחם הענישה שקבע וגזר על המערער 14 חודשי מאסר בפועל, הגם שקבע שמתחם העונש הראוי במקרה זה הוא עד שנת פסילה אחת בלבד.

4. לאחר שקראתי את טענות הצדדים, ואת החלטת בית המשפט, הגעתי למסקנה שיש לקבל את הערעור.

5. כידוע, בהתאם לאמור בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. אמנם, הכלל הרגיל הוא כי עצם חשיפתו של שופט להרשעות קודמות של הנאשם הנידון בפניו אינה פוסלת אותו כשלעצמה מליישב בדיון, וכן אין בעובדה ששופט דן בתיק אחר של אותו נאשם כדי להוות עילה לפסלות שופט (ע"פ 3963/00 בן גביר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 לפסק דינו של השופט א' ברק (28.6.2000) (להלן: עניין בן גביר); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 262 (2006) (להלן: מרזל)). אולם, שונה הדבר כאשר בית המשפט קבע בהליך הקודם ממצאי מהימנות ברורים או שנחשף לחומר, שבשל טיבו ועוצמתו לא יוכל להשתחרר ממנו בהליך החדש בו הוא שופט (מרזל, שם).

6. עוד נקבע כי לעיתים נדירות, הצטרפותן של מספר נסיבות עשויה להוביל למסקנה כי יש מקום להעברת הדיון בפני מותב אחר (ע"פ 286/01 לידי נ' מדינת ישראל (4.2.2001); ע"פ 8945/15 אוריול נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.12.2015)). אני סבורה, בדומה למדינה ומהטעמים שמנתה, כי במקרה דנן התקיימו נסיבות חריגות מעין אלו, ובראשן המספר הרב ביותר של הרשעות פליליות קודמות של המערער. לטעמים אלו אף אוסיף את העובדה שפרק הזמן שחלף ממועד גזירת דינו של המערער ועד לביטול פסק הדין הינו קצר, ועומד על פחות משנה, כך שלדידי לא עבר די זמן שבכוחו "להקהות" את זיכרון המותב מעברו הפלילי של המערער.

7. סוף דבר - הערעור מתקבל. התיק יועבר למותב אחר.

עמוד 2

ניתן היום, י"ט בכסלו התשע"ז (19.12.2016).

ה נ ש י א ה
